

Kysten af Slesvig liggende Banke allerede for et Par Aar siden have bevæget den tydfte Regjering til at suspendere Forpagtningstrakten om disse Banke, der derfor endnu henligge under fuldstændig Fredning.

Ministeriets Opmærksomhed har allerede i flere Aar været henvendt paa den stærke Formindstelse af Udbyttet af Østersbankerne i Limfjorden, og efter Forhandling med Ministeriets Konsulent i Østersfiskerisager har der forøgsvis i flere Aar været paabudt Fredning af Bankerne i bestemte større Arealer af Fjorden. Disse Foranstaltninger have ikke medført det tilsligtede Resultat; men skjøndt det er umuligt med Sikkerhed at benægte, at Grunden hertil kan være den, at Forringelsen af Fjordens Østersbestand hidrører fra andre, hidtil ubekjendte Aarsager end saadanne (særligt en i tidligere Tid stedfundne for stærk Befrabning), som kunne modarbejdes ved en midlertidig Fredning, saa kan der paa den anden Side ingenlunde fra det ringe Resultat af den hidtil anvendte delvise Fredning drages den Slutning, at ogsaa en i flere Aar omhyggelig gennemført fuldstændig Fredning af alle Fjordens Banke vilde blive uden Virkning til Forøgelse og Forbedring af Bestanden. Paa Grund heraf og støttende sig til, at man ogsaa andetsteds — saaledes fornylig paa Østersbanterne ved Slesvigs Vestkyst — har anset en længere fuldstændig Fredning for det rette Middel til at modvirke en indtraadt Forringelse af Bestanden, har Ministeriets Konsulent stærkt anbefalet at indføre en saadan Fredning i Limfjorden.

I Henhold hertil og under Hensyn til den store Betydning, disse Banke have havt og paany kunne faa, formenes det, at en fuldstændig Fredning af dem bør forsøges for et Tidsrum af mindst 5 Aar, og at en saadan Foranstaltning ikke længere bør udsættes.

Hertil vil det imidlertid ikke være tilstrækkeligt i Henhold til det fremkomne An-

dragende at hæve Forpagtningstrakten, for saa vidt Østersfiskeriet i Limfjorden angaar, fra Udløbet af indebærende Fiskefæson, den 1ste Mai d. A. Det vil ogsaa være nødvendigt at sikke sig en fyldestgjørende Gjennemførelse af Fredningen, dels ved hensigtsmæssige Straffebestemmelser for Brud paa den, dels ved en forstærket Kontrol.

Som det nærmere er udviklet i Bemærkningerne til det i Rigsdagssamlingen 1875—76 fremsatte Forslag til Lov om Østersfiskeri og Østersanlæg, savnes der imidlertid for Limfjordens Bedkommende positive Bestemmelser om Straf for ulovlig Strabning af Østers, idet kun de for andre Lokaliteter Bedkommende givne Lovbestemmelser blive analogist og med megen Mildhed anvendte; denne Mangel har dog hidtil ikke været særdeles følelig, idet Forpagteren og de af ham antagne Fiskere have været meget interesserede i at værne om Østersfiskeriet, saa at i Virkeligheden ulovlige Indgreb, saa vidt man har erfaret, i de senere Aar have været meget faatallige; men Forholdet bliver naturligtvis et ganske andet, naar Forpagtningen ophæves og samtlige Banke overgaa til Fredning, og det bliver da nødvendigt, at der fastsættes strengere Straffe saavel for Bemægtigelse af Østers, som for Forhandling af disse, Besiddelse af Østersstrabere m. v., og at der tillige stilles et aarligt Beløb til Finantsministerens Raadighed til Kontrolforanstaltninger udover, hvad der ellers regelmæssigt anvendes dertil.

I Henhold hertil er nærværende Lovforslag udarbejdet, hvis enkelte Bestemmelser iøvrigt i det Væsentlige stemme med det ovennævnte i 1875—76 fremsatte Lovforslag, dog at Straffebestemmelserne i enkelte Punkter ere noget formildede, og at særlige Bestemmelser ere givne med Hensyn til Besiddelse af Østersstrabere eller andre til Opdragelse af Østers særligt indrettede Redskaber.